

In Memoriam

Dries Fransen van de Putte

1949-2006

‘Door telkens een klein tikje tegen de bal te geven – bijna onzichtbaar voor de toeschouwers – bereikte hij het doel. Het doelpunt hoefde hij niet zo nodig zelf te maken, dat mochten anderen in de organisatie doen.’ Met deze woorden werd Dries Fransen van de Putte, die op 11 juni jl. aan een herseninfarct overleed, gekarakteriseerd door ex-deken Peter von Schmidt auf Altenstadt, tijdens de herdenkingsbijeenkomst in Leiden op 16 juni.

Fransen van de Putte was onder meer waarnemend deken. Het is jammer dat hij geen algemeen deken wilde worden. ‘Dries had er niet zo’n behoefte aan om met de vlag voorop te lopen’, aldus Von Schmidt. Toen zijn jaarclub zichzelf aan het eind van het eerste studiejaar in een Drents hunebed bewierookte, waarschuwde student Van de Putte reeds luid fluisterend: ‘Het stinkt hier’.

Dries werd overigens geen landelijk deken omdat hij zijn kantoor Van Doorne, waar hij in 1981 is begonnen, na een kantoorplitsing zijn onverdeelde aandacht wilde geven. Behalve advocaat en maatschapsvoorzitter van zijn kantoor was Dries lid van de Algemene Raad (1999 tot 2002) en waarnemend landelijk deken, raadsheer-plaatsvervanger en redactielid van dit blad.

In veel kringen werden zijn natuurlijk leiderschap en diplomatieke gaven geprezen. ‘Hij was een uiterst betrouwbare en kundige bestuurder die charisma genereerde door bescheidenheid en wijsheid’, aldus ex-deken Marek Guensberg. Hij bracht rust en vertrouwen in de organisatie. Als je op het kantoor van Dries zat, dan deugde je als advocaat. Niettemin trad hij bescheiden op. Zo zei hij vaak pas iets – iets treffends – als de discussie was uitgewoed, en dat deed hij met opvallend zachte stem. Naar hem luisterde je toch wel, hij zei

altijd iets dat boeide. ‘Als hij iets schrijft is het wonderbaarlijk geconstrueerd – het lijkt zo simpel maar er zit altijd nog weer een andere laag in wat hij te berde brengt.’ (advocatengids *Chambers*)

Dries wist, op kousevoeten als het ware, veel te bereiken. Hij was niet alleen een scherpzinnig onderhandelaar, maar ook een ‘rustige en charismatische pleiter die resultaat behaalt maar niet veel kabaal maakt.’ (dezelfde *Chambers*). Het ging hem om dat resultaat op zijn gebied, het proces- en verzekeringsrecht. In een interview in het *Advocatenblad* zei hij: ‘Ik schep er plezier in om oplossingen te vinden die snel

zijn en goedkoop. Daarom loopt 75 procent van de zaken die ik doe, uit op een schikking. Ik staar mij niet blind op het belang van mijn cliënt, ik kijk ook altijd naar het andere schaal-tje. Met schipperen bereik je vaak meer dan door je vast te bijten.’

Dries van der Putte was bijzonder ruimdenkend en kon anderen doen opbloeien, maar hij trok wel zijn grenzen. Zelf zei hij daarover in dit blad: ‘Ik heb de neiging om veel te begrijpen, maar er komt een moment dat het op is. Het probleem bij mij is dat ik geen waarschuwingsschoten geef. Het gaat in één keer van groen op rood. Ik ben een schipperaar die heel lang zoekt naar de beste oplossing voor iedereen. Maar op een zeker moment is de grens bereikt, en dan is het ook helemaal afgelopen.’ Daarmee kon hij het zichzelf wel eens erg moeilijk maken, aldus Peter von Schmidt: ‘Hij was absoluut en compromisloos in vertrouwenskwesaties. Als iemand een loopje met hem nam of met de waarheid, dan ging de deur toe. En dat hield hij lang vol.’

Dries werd door zeer velen persoonlijk gewaardeerd, getuige ook de massale opkomst bij de herdenkingsdienst. Hij heeft een bijzonder rijk leven geleid, dat nooit kan worden weggenomen. In de woorden van de Poolse dichteres Wislawa Szymborska:

De dood komt altijd dat ene ogenblik te laat.

Vergeefs rukt hij aan de knop van de onzichtbare deur.

Wat iemand achter zich heeft, kan hij nooit terugnemen.

Dries werd 56 jaar; hij laat Jacobien na, en Justine, Elis en Dries.

(Linus Hesselink, eindredacteur)

ORDENIEUWS

Overdracht zaken Zwolle-Lelystad naar Leeuwarden

In het vorige nummer werd bericht over de overdracht van Utrechtse zaken naar het Hof Arnhem. Daarbij werd onvoldoende duidelijk dat ook andere zaken met ingang van 1 juli 2006 verschuiven: sinds 1 juli jl. fungeert het

Hof Leeuwarden namelijk ook als nevenzittingsplaats van het Hof Arnhem voor alle civiele zaken in hoger beroep (dagvaardingszaken en verzoekschriften) waarin de rechtbank Zwolle-Lelystad op of na 1 juli 2006 uitspraak

heeft gedaan. Zie voor de nadere afspraken van de beide gerechtshoven, opgesteld in overleg met de betrokken rolwaarnemers: www.rechtspraak.nl/Gerechten/Gerechtshoven/Leeuwarden.